

- forslaget om ændring af opkrævningslovens § 4, stk., 3 og 4, -hæftelse for ledelsen ved uregistreret virksomhed,
- forslaget om ændring af opkrævningslovens regler om sikkerhedsstillelse – personskatter og filialbestyrere – og
- forslaget om regulering af fradrag for moms.

Andre forslag omhandler registersamkøring med henblik på forbedring af kontrolmuligheder. Det drejer sig om:

- Forslaget om adgang til samkøring og sammenstilling af oplysninger fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsens overtrædelsesregister og
- forslaget om samkøring af oplysninger fra SKATs KINFO-register og SKATs registreringssystem for virksomheder.

Atter andre omhandler nye reaktionsmuligheder overfor overtrædelser med henblik på at sikre højere grad af efterlevelse. Det drejer sig om:

- Forslaget om mulighed for konfiskation af ikke afgiftsberigtigede varer og
- forslaget om mulighed for - efter et forudgående påbud herom - at pålægge virksomheden/virksomhedsindehaveren daglige bøder indtil påbuddet efterleves.

Nogle forslag omhandler fjernelse af overflødige krav. Det drejer sig om:

- Forslaget af kravet om en dansk befuldmægtiget for udenlandske virksomheder, der etablerer sig i Danmark - kildeskattelovens § 46, stk. 4, og
- forslaget om ophævelse af skattekontrollovens § 7 E om indberetning af udstationerede.

Endelig indeholder lovforslaget nogle forslag om forbedring af kontrolmuligheder. Det drejer sig om:

- Forslaget om bedre mulighed for at kontrollere lønmodtageres varebiler, hvor der kun betales halv privatbenyttelsesafgift, og
- forslaget om ændring af reglerne om frikørsel af taxier.

Baggrunden for lovforslagets enkelte elementer beskrives bedst i tilknytning til de enkelte elementer. Denne beskrivelse indgår således i beskrivelsen af de enkelte elementer nedenfor i afsnit 3.

Det bemærkes, at der ved L 20 og L 21 er fremsat et forslag til en ny lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og konsekvensændringer i anledning heraf. L 20 og L 21 har betydning for inddrivelse af krav, der følger de foreslåede regler i dette lovforslag.

3. Beskrivelse af forslagets enkelte elementer

3.1 Strafansvar for juridiske personer samt henvisning til straffelovens § 289 for særligt grove overtrædelser

3.1.1. Strafansvar for juridiske personer

3.1.1.1. Gældende ret

Strafansvaret for juridiske personer efter skattekontrollovens § 18 har været begrænset til bestemte overtrædelser af skattekontrollovens oplysningspligter, jf. § 13 A, aktivt og passivt skattesvig, jf. § 13 og § 16, samt de særlige bestemmelser om medvirken i § 13 B og § 13 C.

Ved lov nr. 527 af 17. juni 2008 er skattekontrollovens § 18 blevet ændret med flere henvisninger til de materielle bestemmelser, men juridiske personer kan stadig ikke straffes efter skattekontrollovens §§ 14, 15 og 17, som knytter straff hjemmel til en lang række oplysnings- og dokumentationspligter.

Ved lov nr. 408 af 5. juli 2006 (fair play II-pakken) blev skattekontrollovens § 3 B udvidet med mere detaljerede bestemmelser om dokumentationspligt vedrørende transfer pricing, og samtidig blev der ved indføjelse af skattekontrollovens § 17, stk. 3, skabt hjemmel til bødestraf for overtrædelse af § 3 B, stk. 5 og stk. 6. Koncernforbundne virksomheder vil typisk være organiseret i selskabsform, men er undtaget for strafansvar, da § 18 ikke henviser til § 17.

Samme problemstilling gør sig gældende for skattekontrollovens § 14, stk. 4, hvor der ligeledes er en henvisning til § 3 B, stk. 6.

Ved lov nr. 325 af 18. maj 2005 (fair play I-pakken) blev bestemmelser om logbog indsat i kildeskatteloven. § 86 A giver mulighed for pålæg om førelse af logbog, og § 74 A giver hjemmel til straf for manglende overholdelse af et givet pålæg. § 77, som giver straff hjemmel for juridiske personer omfatter ikke § 74 A, hvorfor en juridisk person ikke kan straffes for manglende overholdelse af pålæg.

I investeringsfondsloven er der en generel hjemmel til ansvar for juridiske personer, men der mangler henvisning til straffelovens kapitel 5.

3.1.1.2. Forslagets baggrund

I skattelovgivning er strafansvaret afhængigt af, hvordan en virksomhed er organiseret.

Selvstændige erhvervsdrivende, hovedanpartshavere og hovedaktionærer kan gøres personligt ansvarlige for alle strafbare forhold, der er begået i deres virksomhed, mens virksomheder i selskabsform, hvor der ikke er identitet mellem virksomheden og en fy-